

Bölcs és boldog élet ABC

Napló, önarckép, korrajz – Jenciklopédia

Isten, haza, család – szabad ötletek jegyzéke

Liszt Nándor: Pesti polgár a viharban

A Dob-utcától le az Alvilágig
Egy bőszt üvöltés, egy vad zivatar...
Göndör hajával, keskeny homlokával
A «pesti polgár», vajjon, mit akar?
Azt olvasom, hogy hősch volt a viharban
S a Rombach éjén meg is ütközött.
Hős volt, vitéz, a demokráciának
Rettenthetetlen sorai között...
Mert mit jelent az itt, hogy pesti polgár?
Egy ősi típust oly hatásokon,
Miket baloldalunk közöl rakásra
A fenti címmel folytatásokon.
Nem én vagyok hát, nem is olvasóim,
A «polgár» szó itt másokkal rokon:
Egy kéjes érzés fut rajtunk keresztül

Nyájas kurirként a polgárokon...
Mert megtudjuk, hogy nagy vihar dühöngő
S fonák szemünkre már a szemfedőt,
De ellenállt a «pesti polgár» lelke,
Hogy megválthasson minden szenvedőt.
Terrorrt csinált a Pista, Marci, Jóska
És Cserni volt a legfőbb vizitor:
Ezért lett Pesten ellenforradalmár
A legtöbb Mór s a legtöbb Izidor.
Ha jól emlékszem, a csapatnak élén
Egy Politzer, vagy mondjuk: Ascher állt,
Mert túrhetetlen a ricsett, ha tréfli,
Holott az étel máskor kaserált.
Csak most tudjuk meg, mi volt az igazság,
Mi rágalmakat rágalmakra vesz:
Az átértékelt történelemírás
Riportszerűen feldolgozta azt...
Volt egy piciny sereg, maroknyi, elszánt
És tegyük hozzá: mindahány vitéz...
A «pesti polgár» demokrata keble
Dagadni kezd rá, — ahogy az kinéz...
Midőn kitört a vörösök uralma,
Párázva, fújva harci vér-leget,
Indult előre collstockot ragadva
S hamiskás tollat, csalfa mérleget.
Szétszórt hajával, véres homlokával,
Elszántan, büszkén, nem tűrve kravált:
Az ellenállhatatlan «pesti polgár»
Mesébe illő módon ellenállt.
A Síp-utcától fel a Klauzál-térig
Egy bősý üvöltés, egy vad zivatar:
Ott volt a Móric, a Samu, az Illés,
Ott volt az Ignác és a Tivadar.
És ezzel szemben a vörös had élén,
Amelyről most a balpárt kesereg,
Zag' Schon!... na mondd már! Csupa árja hőséből
Állott a kisdéd, maroknyi sereg.
Hogy mást ne mondjak, Kun Bélus vezette,
És Szamuelli, az a kis mokány,
De ott mosolygott Landler szekszepilje
S a gyönyörűszép, tökfejű Pogány.
A Hamburger is osztotta a földet,
A Kunfi Zsigmond gyermeket nevelt
És Gatt, über die Weltner, ott viharzott
Die Sogenannte, grajsze, schéne Welt!
Láttuk Lukácsot, Hevesit, Bokányit,

Szántó vezért és Vargát, a Jenőt,
Erdélyi Mórt, az élelem vezérét,
A riccset-osztót, a gerstli-kenőt.
Ott láttuk egykor Korvin-Kleint, az Ottót,
Ki halált osztott egy kis padon át
S a Böhmöt is, ki nem szeretett látni
Határon innen semmi katonát.
De mindezt csak úgy melleleg jegyezve,
Csak úgy említem én, a megtiport,
Hogy meg ne tudja ama «pesti polgár»,
Kiről ma zeng a balpárti riport,
Csak az tudja meg, aki rólam ír ma
Háromhasábos napi folytatást,
Hogy tanácsos lesz végre abbahagyni
A Dob-utcai ártatlan-adást...
Mert idézek az ősi árja-versből,
Egy röpke sort, amit abból kiveszek
S mely jól ismert az «icheszebb» körökben:
«Ne írj, fiam, mert én is ott leszek!»...

*

Kétélű fegyver

: „...lesz köztünk elég,
kinek kezében a sajtójog,
ezen legszebb emberi jog,
a gyilkosnak gyilkánál és a gyújtogató kanócánál
nagyobb átokká fog válni.”
Széchenyi

*

Paul Johnson írja Oppenheimerről

„... A Süss vagy „Jud” Süss néven is ismert Oppenheimer
felemelkedése és bukása ...
figyelmeztetésül szolgált az olyan zsidóknak,
akik bizalmukat keresztényekbe helyezték.
Sokatmondó tény, hogy Oppenheimer,
aki tündöklése idején egyáltalán nem gyakorolta vallását,
bebörtönzése alatt megtért a szigorú ortodoxiához,
a kegyelem ellenében sem volt hajlandó megkeresztelkedni,
és hitét megvallva fejezte be életét.”

(A zsidók története. Európa Könyvkiadó, Bp. 2005)

*

Fáy András

GONDOLATOK AZ ÉLETRŐL.

Az élet egy kőszirtos folyón való tsónakázás,
mellyen tsónakunkat a' visszás szél gyakran meg rongálja.
Egy jóltévő hab ki veti azt a' tisztásra,
's mi azt véljük, hogy az - örvény.

Az élet rendszerént abba telik el,
hogy azon gondolkozunk, mint kellessen élni.

Az élet egy álom,
mellybe ki Úrnak, ki szolgának,
ki gazdagnak, ki szegénynek álmodja magát.
Némellyeket szorongató álmok vesznek körül,
másokat édesek ketsegetnek;
de mindegygyik valóságnak álmodja álmát.
A' halál fel ébreszti őket, 's akkor látják hogy - álmodtak.

*

A' PHILOSOPHUS.

Egy philosophus ürge
el megy tél' közepén a' hangyákhoz,
eleséget koldúlni.
Hogy van az, hogy
nyáron által semmit be nem tudtál keresni?
kérdik a' hanygyák.
Ó én a' nagyobb dolgok miá, erre reá nem érhettem,
mert én Philosophus vagyok.
Mitsoda állat az? kérdi viszont a' társaság.
Ez tanítja,
felel biztos nyájassággal az ürge,
mint kellessen bódogúl élni,
's könnyen meghalni.
Ó ha úgy van, kiáltnak a' hangyák,
el élsz hát te nálunk nélkül is,
ha pedig nem,
könnyen meg tudsz te halni,
de mi reszketünk tsak a' hosszú tél'től is!

HÍRADÁSOK.

Pestenn egy gazdag kereskedő
el vesztette a' betsületét,
a' ki meg találta, jó jutalomért adja elő.
Ő egy gazdag zsidóra gyanakodott,
de ez azzal mentette magát,
hogy ő félvén az éhenhalástól
ilyen portékát nem szokott tartani,
de a' magát károsodottnak vallónál is soha sem látott;
mellynek csak az is elég bizonyysága,
hogy semmije sem vólt, most száz ezerrel bír.

A' HÓLD.

Egy szegény legény gazdag feleséget vett magának.
Az illy házasságba már az indító ok el hintvén
az egyenetlenség' magvát,
gyakran öszve kotzódtak;
's illyenkor az Aszszony a' férjének
mindég szemére hányta szegénységét.
Egykor egy illy zenebona' le tsillapodásával
a' férjfi az ablakba megy,
mellyen a' hórd tisztán bé világított.
Az Aszszony a' meg békéllést keresvén hozzá megy,
's egy darabig tartó halgatása után:
Angyalom! így szóll, ugyan miért oly halavány a' hórd?
A' felesége' grátiájából világít Angyalom,
felel sóhajtva a' férjfi.

Fáy András: Mesék

*

"...nincs ember a világon,
aki ne érezte volna a visszautasítás gyötrelmét.
A mellőzés haragot szül
és a harag valami bűnt a mellőzés megbosszulására,
a bűn pedig büntudattal jár."

(Steinbeck: Édentől keletre)

*

Aki színésznő, táncosnő lesz,
Az mindenképp kurva, hetéra sorsra jut,
Akit előbb pezsgőben fürdetnek,

Majd ha öregszik, kitesznek a szemétre?

*

Garai Gábor

A Villa Negra románca - dalszöveg

.

Refrén:

A Villa Negra nem apácázárda,
A Villa Negra nem fényes lokál,
Vagány legény ha szépszerén bezörget itt,
E csöndes házban oltalmat talál...

De jött egyszer egy vastag ürge,
Luxus autón elterülve,
Alkudott a házra pénzt kínált
Nálunk ragadt a pénze, ámult mit kap cserébe
Ápolta a doktorja három héten át.

Refrén

Rám akadt egy bunda télen,
Gyantás lettem a vidéken,
Jött a hekus ám kilestem őt,
Szóltam bunda tűnj el, nyomban, semmi bűnjel,
Ártatlanul állhattam vallatóm elé.

Refrén:

Szép az élet, víg az élet, ámde én csak addig éljek,
Míg a Villa Villa Negra áll.
Szép lány jöjj el egyszer, nálunk fölmelegszel, s
Meglátod, még az álmod, egyre vissza jár.

Refrén

*

Hitelek

Hitel a sarki fűszeresnél
És a jelzálog hitel Damoklész kardja,
Amivel földönfutó, nincstelen lehetsz

*

Ne búsulj lesz még szőlő, lesz még lágym kenyér

Írta: Jenő -

A szegény ember
Legfőbb erénye az önmegtartóztatás
(Amikor nem kapsz kalácsot, csak tanácsot)

*

Fellépés – visszajelzés

Meg- vagy kitapsolnak?
A füttyszó mint elismerés – kifütyülés
Hátba veregetés vagy elverés
Ajándék tojás vagy záptojás dobás?

*

Az utcai zenélés - A kintornás

Mint szemérmes koldulás – kalapozás
A verkli ember régen a házak udvarában
Nem wurlitzer a verkli, szívből kell tekerni

*

Szellőztetés és huzat

Büdös és nyirkos lakás
Szuterén és barlanglakás
Bezzeg a hajléktalan a padon,
Az ha akar, ha nem, friss levegőt szív

*

Nemcsak a börtönbe,
De az udvari lakásokba se süt be a Nap

*

Amiről nem tudsz, az nem hiányzik
Szegény gyerek első vendégsége a gazdagnál

*

A víz és a szappan ingyen van
És mitől lesz igényed, hogy tiszta legyél
És minden nap tiszta ruhában jársz és kelj?

Ne búsulj lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér

Írta: Jenő -

*

Komfortérzés
Komfortfokozat
Közös vécé a folyosó végén

*

Illemhely – 00
Ha kimész, akkor nem bent mész ki,
S így – fiacskám - elkerülsz illetlenségeket

*

Katyn már kapott emlékművet Mo.-n, Óbudán,
De hol van ilyen a 44-es magyarirtásról hazánkban?

*

Wajda hattyúdalaként
Még leforgatta a katyni elit-irtásról szóló filmjét,
Míg Jancsó Miklós nem pl. az újvidéki vérbosszúró...
(Egyáltalán mi marad meg „hatalmas” életművéből,
Talán az egy Szegénylegények?)

*

Honthy Hanna :
Hajmási Péter - dalszöveg

Nem él jobban Kínában sem a kínai császár
Mint mikor a szívemre a búbánat rászáll
Magamat nem nyúzatom, szívemet sem zúzatom
Három veder pezsgő mellé csak a cigányt hozatom
Ha mulatók kedvem támad, csak ezt húzatom

Hajmási Péter, Hajmási Pál
A barométer esőre áll
Ne búsulj rózsám, mert az egy garast sem ér
Ne búsulj lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér
Hajmási Péter, Hajmási Pál
A barométer nem imponál
Húzatom agyba-főbe, beugrom a nagybögőbe
Hajmási Péter-Pityke Pál

Józan fejvel nem jó nézni, hogy mulatnak mások,

Ne búsulj lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér

Írta: Jenő -

Ha jó kedvem támad akkor jól be pityizálok.
De akár mennyit iszom is, józan vagyok vígan is.
Nem szököm meg a cheh elől és amikor elmegyek, Odahívom önmagam, Miska fizetek

Hajmási Péter, Hajmási Pál
A barométer esőre áll
Ne búsulj rózsám, mert az egy garast sem ér
Ne búsulj lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér
Hajmási Péter, Hajmási Pál
A barométer nem imponál
Húzatom agyba-főbe, beugrom a nagybőgőbe
Hajmási Péter-Pityke Pál

Ne húzd, hogy a szerelemnek boldogság a vége,
Ne húzd, hogy a szerelemért hűség jár cserébe.
Húzd, hogy hervad a virág, húzd, hogy komisz a világ.
Húzd el azt, hogy rosszul jár a lány, ha csókért szívet ad,
Húzd el, hogy a szerelem, csak csalfa délibáb

Hajmási Péter, Hajmási Pál
A barométer esőre áll
Ne búsulj rózsám, mert az egy garast sem ér
Ne búsulj lesz még szőlő, lesz még lágy kenyér
Hajmási Péter, Hajmási Pál
A barométer nem imponál
Húzatom agyba-főbe, beugrom a nagybőgőbe
Hajmási Péter-Pityke Pál

(Békeffi István)